

[Aksel Larsen.]

handling af landsdelen og befolkningen som en koloni. Jeg bestrider ikke, at der er sket fremskridt, men jeg tror, man skal overveje, om ikke fremskridtene kan ske i et noget hurtigere tempo. Så vil man også kunne imødesee den tid, da lovforslag, der vedrører Grønland, bliver fremsat af de vedkommende fagministre, som tilfældet er, når det drejer sig om Færøerne.

Jeg har ingen bemærkninger at knytte til de to lovforslag vedrørende ægteskabsager. Det skulle da lige være det, som allerede er sagt af det ærede medlem fru Edel Saunte, tror jeg: heller ikke jeg kan se nogen fornuftig begrundelse for, at lysning af ægteskab kun kan begæres hos vedkommende præst eller kateket.

Derimod har jeg en bemærkning at knytte til forslag til lov om gennemførelsen af dansk privatret i Grønland. Jeg tror ikke, min gruppe kan tiltræde dette lovforslag. Det er jo en bemyndigelseslov, der giver regeringen fuldmagt til, når og i det omfang det måtte passe den, at indføre dansk privatret i Grønland, og det tilføjes udtrykkeligt, at der iøvrigt ingen ændring sker i den bestående ordning med hensyn til at give bestemmelser for Grønland. Ja, men jeg tror, vi skal stræbe efter såsnart som muligt og forsvarligt at få ændret den bestående ordning med hensyn til at give bestemmelser for Grønland, og jeg tror ikke, det er rimeligt, at man i det danske folketing vedtager en lov, der giver så vidtgående bemyndigelser til en minister, således at man vedrørende privatrettens indførelse i Grønland, i hvilket omfang og hvornår det skal ske o. s. v., simpelthen lader ministeren udforme lovbestemmelserne.

Vi må derfor tage forbehold overfor lovforslaget, og jeg henstiller, at de ærede medlemmer af tinget alvorligt tænker over, om man af praktiske og principielle grunde kan forsvare at vedtage et sådant lovforslag.

Søren Olesen: Jeg har kun lidt indsigt i grønlandske forhold og er ret betænkelig ved at skulle være med til at lovgive derom, og det kan kun glæde mig, om de øvrige ærede ordførere har større indsigt. Der kunne næsten være grund til at ønske, at de ærede medlemmer fra Grønland havde haft ordet først ved denne lejlighed, men

det har nu ikke været tilfældet. Vi må så afvente deres udtalelser.

Der kan nok være grund til at føle ængstelse på grønlandernes vegne, når de nu skal ind under dansk lov, som sikkert i mange tilfælde vil virke fremmed for deres tankegang og i begyndelsen berede dem en del vanskeligheder. Det eneste betryggende for os er, at disse love først har passeret det grønlandske landsråd, og at vi nu har to repræsentanter her i tinget, som er hjemmehørende i Grønland og kender forholdene til bunds. De kan derfor medvirke til, at lovene får den bedste udformning, og man må håbe, at lovforslagene efter at have passeret landsrådet her i tinget må få en sådan behandling, at de kan blive tilpasset de grønlandske forhold.

I tro på, at det vil ske i videst muligt omfang, kan mit parti også være med til at behandle og forhåbentlig senere vedtage de fremsatte lovforslag. Dette gælder også for det lovforslag, som for lidt siden har været til behandling.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning om det mindste af de foreliggende lovforslag, det om gennemførelsen af dansk privatret i Grønland. Jeg er forsviddt glad for, at man her forholder sig afventende og først ser, hvordan forholdene udvikler sig. Det overlades nemlig til den højtærede statsminister og til de fremtidige statsministre at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang og hvornår love af denne art skal sættes i kraft. Det er imidlertid rigtigt, som det er blevet anført af alle de tidligere ærede ordførere, at udformningen af dette lovforslag ikke er helt skarp, og at man kan have betænkeligheder ved, hvorledes loven skal praktiseres. Også jeg ønsker, at man kan finde frem til en noget mere betryggende redaktion af dette forslag, selvom man naturligvis til enhver tid vil gå ud fra, at den siddende statsminister vil indhente oplysninger fra forskellig side, inden han lader en sådan lov træde i kraft. Jeg tænker bl. a. på lovgivningen om ejendomsret. På dette område vil det være særlig vigtigt, at der sikres grønlanderne rimelig ret til det land, som er deres arv.

Jeg tænker her på den fare, der kan være i, at personer her fra landet eller andre bosætter sig i Grønland og lægger beslag på jord og velbeliggende pladser for at udøve fangst eller andre erhverv, måske til skade